

- * Μάνα, θέλω φωμί
- * Μάνα, ΘΕΛΩ φοΜΙ
- * MANA—ΘΕΛΩ—ΨΩΜΙ
- * αα-οο-ε-ι-θ-λ-μμ-γ-ψ
- * μανα θελο φομι
- * αεθολαμονεφι
- * μαναλοθεμαφι
- * μαναθελοαφιμ
- * μαναθελοφομι
- * mana thelo psomí
- * μανα θελο
φομι
- * μανα
θελο
φομι
- * μανα
θελο
φομι

νά μάθουμε νά μιλάμε ελληνικά
για νά μάθουμε γάζουμε.

ΜΝΗΜΗ

Τό χωριό μου είναι ώραιο καὶ πολλοὶ διηρφώ καὶ ἔκει μένομαι δῆλοι ἔχει δένδρα καὶ δύο ριάδρα δένδρα τὸ χωρίο μου μὲ ἀρέση καὶ είναι πολλὺ ώραιο. Τό καλοκαίρη ἔκει θὰ περάσω τὸ καλοκαίρι. ἔκει μὲ δέρεσει πάρα πολλὺ καὶ θὰ μήγα δῦω γιὰ νὰ περάσω τὸ χωριό μου μὲ ἀρέση καὶ θὰ μήγα ἔκει γιὰ νὰ περάσωμε τὸ καλοκαίρι τὸ καλοκαίρι θὰ περάσω πολλὺ ώραια στὸ χωριό μου. Γιατὶ είναι πολλὺ ώραιο καὶ διηρφώ. Γιὰ αὐτὸ θὰ περάσω πολλὺ ώραια τὸ καλοκαίρι. στὸ χωριό μου.

(*Έκθεση ἀγοριοῦ)

Χιόνι ἔτρωγαν χιόνι ἐπιναν
καὶ τὴ φωτιὰ βαστούσαν

1. Νὰ μελετηθεῖ γλωσσικά καὶ ποιητικά μὲ δυνάμεις ἔχουμε κι δεσ μπορεῖ νὰ μάς δῶσει ἡ ζωὴ μας· ἡ μελέτη μας νὰ κρατοῦνται, μέρες, πραγματοποιούμενη στὶς ποκιλεῖς σπηγμές καὶ φάσεις τῆς ζωῆς μας, στὶς διάφορες δικές μας καὶ φανταστικές καταστούσεις, ἀπ’ τὸ περπάτημα ὃς τ’ δυνειρό.

2. Νὰ μελετήσουμε ἔτσι καὶ: α) μιὰ φράση ἀπ’ τὰ πιὸ καλὰ δικὰ μας Ἑλληνικά, β) δος τὸ μπορέσουμε. Ἐνα στίχο ‘Ομηρό.

3. Νὰ μελετήσουμε τὴν πρόταση: «Ο στίχος αὐτὸς τεκμηριώνει τὴν ἀΐδια τῆς ελληνικῆς ποίησης καὶ γλώσσας, είναι στὴ βίβα καὶ στὸ καταστάλαγμά της: δλα αὐτὰ πρέπει ν’ ἀναγθοῦν στὸ δημοτικὸ τραγούδι γενικά, στὴ δυναμικὴ φύση του τὸ δημοτικὸ τραγούδι λοιπὸν είναι ἀρχὴ τῆς γλώσσας, μᾶς δυστεῖ νὰ καταλάβουμε δλόκληρη τὴ γλώσσα καὶ τὴν ποίησή της (δλα, καὶ τὸ ‘Ομηρό) καὶ μᾶς δίνει τὸ αγουστιστὸ τὴν πιὸ καλὴ μας Ἑλληνικὴ ζωῆ».

4. “Αν θέλουμε νὰ τὸ δοῦμε πιὸ σχηματικά, δις δρευνήσουμε, δις μελετήσουμε κι δις διπάντησουμε ἀνοιχτά κι εδένεως: δις στίχος ποδομελετᾶμε είναι καλύτερος ἀπ’ δποιον δλλον, ἔχει δις ‘Ομηρός (δις δποιος δλλος ‘Ἑλληνας) στίχους καλύτερους ἀπ’ αὐτὸν: (καὶ μην ξανθάμε: δις στίχος αὐτὸς είναι παράδειγμα μόνο).

5. Η διπάντηση τῆς ΥΔΡΙΑΣ είναι: Τὸ δημοτικὸ τραγούδι μᾶς δίνει τὰ καλύτερα ελληνικὰ μας.

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

Λάχνισμα

‘Αι - Γιάργη καβαλάρη
μὲ σπαθὶ καὶ μὲ κοντάρι,
δῆσ’ μου τὰ κλιεδάκια σου
ν’ ἀνοίξω τὰ ματάκια σου
νὰ δῶ τὶ ἔχουν μέσα:
σιτάρι, κριθάρι,
σπιρὶ μαργαριτάρι;
Δῆσ’ στὴ νύφη κάστανα
καὶ στὸ γαμπρὸ καρύδι
καὶ στὴ χρυσὴ τὴν πεθερὰ
δλόχρυσο μαντήλι.